

МОЖЛИВІСТЬ ВИВЧЕННЯ ПРОНИКНЕННЯ АНТИБІОТИКІВ У ПЕРЕДМІХУРОВУ ЗАЛОЗУ ПРИ РІЗНИХ ШЛЯХАХ ВВЕДЕННЯ

Мадяр Б.В., студ. 3-го курсу

Науковий керівник - асист., к. м. н. Мадяр В.В.

Сум ДУ, кафедра загальної хірургії

Простатит складає серед патологічних процесів статевих органів 30-50% у чоловіків активного репродуктивного віку. З метою лікування бактеріальних простатитів застосовують антибіотики.

Кількості ампіциліну в плазмі і секреті передміхурової залози визначали мікробіологічним методом дифузії в агар по величині гальмування високо чутливої тест культури *Sarcina lutea* ATCC 9341 / чутливість 0,01 ОД/г/мл внесеної в живильне середовище. Дослідження виконано згідно Методичних рекомендацій головного санітарно-епідеміологічного управління МОЗ СРСР «По визначенню залишкових кількостей антибіотиків в продуктах тваринництва» від 29 липня 1984 року № 3049-84. Результат проби визначали за радіусом зони затримки росту (ЗЗР). Остання свідчить про дію антибіотика на тест-культуру якщо він знаходиться у матеріалі. Зону затримки росту *Sarcina lutea* вимірювали у міліметрах.

Визначали концентрацію ампіциліну у секреті простати до введення препарату та через 4 години після лікування. Секрет передміхурової залози отримували шляхом масажу ПЗ. Було обстежено 57 пацієнтів віком від 20 до 55 років. Пацієнти розподілені на дві групи: перша 28 (49,2%) хворих – внутрішньоїзеве введення медикаментів, друга 29 осіб – 50,8% - лімфотропне. Вводили ампіцилін у добовій дозі 2 гр. Тривалість лікування в обох групах 10 днів. У всіх пацієнтів вивчали наявність антибіотика в секреті ПЗ та в сироватці венозної крові до початку лікування, на 5-ту та 10-ту добу терапії.

До лікування ЗЗР тест-культури не було ні в секреті передміхурової залози, ні в сироватці крові. На підставі цього можна зробити висновок про те, що ампіциліну, який би затримав ріст *Sarcina lutea* в досліджених матеріалах не було. На 5-ту добу після розпочатого лікування у хворих першої групи в секреті ПЗ ЗЗР не визначалась, у цьому ж секреті у пацієнтів другої групи ЗЗР склала $29,3 \pm 1,9$ мм. Це свідчить що при традиційному введенні ампіциліну він не долає гематопростатичний бар'єр і у тканину ПЗ не потрапляє. На 10-ту добу ситуація практично повторилась: в секреті ПЗ хворих 1-ї групи ЗЗР не було, а у хворих 2-ї групи – ЗЗР склала $31,3 \pm 2,6$ мм. У сироватці венозної крові хворих 1-ї групи ЗЗР дорівнювала $28,1 \pm 2,3$ мм, а після лімфотропної терапії ця зона була значно меншою – $18,6 \pm 2,1$ мм.

Вважаємо що визначення концентрації антибіотиків є можливими при обстеженні будь яких тканин, рідин та секретів різних органів. Останнє дає можливість оцінити реальний вплив антибіотиків на процес лікування різноманітних інфекційних захворювань.